

impetraret, ad pedes supplicis ritu procumbit, belli hujus extremi operam rogando. His Dux commotus, Imperatorem manu è terra levat, quod Arnoldus Lubecensis Abbas Ducis in aula fidus minister refert; quanquam id alij ab Imperatrice factum velint, dixisseq; surge, sed memor esto hujus casus. Dux interim immota mente belli operam detrectavit, & regressus in Bavariam, Monachium præmunire cœpit. Hæc prima offensio, & implacabilis Ænobardi ira, quæ Ducem post omni fortuna exuit, inflammante Philippo Coloniensi Archiepiscopo iratum animum, quod cum Duce veteres inimicitias gereret. Atq; hæc ad Lacum Cumanum acta esse in Italia scribunt plerique, secus quàm Crantzius & Butingus, qui in Germaniæ comitijs id factum opinantur. Leo certè cum Imperatore & copijs suis Saxonis in Italiam progressus.

Bangert. in
not. ad Ar-
nold. Lubec.
lib. 3. c. 15.
Histor.
Thuring.
Chron. Lu-
bec.
Albert.
Stad.
Histor.
Bavar.

Cæsar destitutus ope Leonis, remissius agere necesse habuit. Interim suprema belli administratio penes duos Archiepiscopos fuit, Christianum Moguntinum, gente Thuringum, & Philippum Coloniensem Heinsbergæ Comitem; uterq; ex sago militari magis Principem, quàm ex toga Episcopum egit, pravo ejus ætatis exemplo; sed quos ideo Frideric⁹ Imperator Archiepiscopos fecerat, ut pro ingenio suo armis indueret, longè Carolo M. ceterisq; pijs Imperatoribus dissimilis; qui Episcopos tantùm ad sacrorum ministeria castra sequi voluère. Et Moguntinus per id tempus armis per Italiam grassatus, Medicinæ castrum, aliaq; loca, cæsis Bononiensibus, expugnavit. Fertur is Archiepiscopus, dissoluta militiæ & cleri disciplina, habuisse ccc milites, eosdemque Monachos & Apostatas Sacerdotes, ac totidem fere Moniales; à quibus, parva contra Bononienses victoria, sacrificium Missæ, alternis cantantium choris, inchoatum in honorem Thebæorum martyrum. Ipse præterea ferreo thorace & galea indutus, trinodemque clavam manu gestans, visus est hostibus obvijs excussisse dentes, & in terram prostravisse; siquidem hæc vera sunt, quemadmodum ab Arnolde Lubecensi & Alberto Stadeni, ex unius Notarij narratione, qui hæc coram inspectarit, referuntur.

Christia-
nus Ar-
chiep.
Mogunt.
Cæsar
castra se-
cutus
melior
miles
quàm E-
piscopus.

Hoc anno Cœnobium Virginum Ozede in diœcesi Osnabrugensi, quod Ludolph⁹, nobilis prædives in Ozede, Bernardi superioris Episcopi nostri aut frater, aut nepos, ac postremus stirpis suæ, condiderat, à Philippo Osnabrugensi Episcopo stabilitum, auctumque bonis. Quâ super re tabulæ proferuntur, Nonis Februarij consignatæ, approbatæque à Landfrido Præposito, Arnaldo Decano, ac ceteris ejus Collegij Canonicis; impetratumq; à Simone Teclenburgensi Comite, ut castrum Ozede, quod clientelare erat, converteret in domicilium sacrarum Virginum. Mox & Alheidis, Comitissæ filia, se Deo inter sacras Virgines consecrandam obtulit. Nec multum ab his superstes Philippus Episcopus per hæc tempora obiisse traditur, Comite Catzen-

Moritur
Philip-
pus Ep.
Osnab-
brug.
qui Cœ-
nobium
Ozede,
à Ludol-
pho nobi-
bili in O-
zede
constru-
tum, sta-
bilivit.